

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxxxx**

zastoupená advokátem JUDr. Martinem Purkytem, sídlem náměstí 14. října 496/13, Praha 5

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2021, č. j. MV-70260-4/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí, kterým byla zamítnuta její žádost a potvrzeno prvostupňové správní rozhodnutí ministerstva vnitra podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o pobytu*“). Ve správním řízení byla její žádost pravomocně zamítnuta podle ust. § 87e odst. 1 písm. a) zákona o pobytu, neboť žalobkyně k žádosti nepřiložila náležitosti uvedené v ust. § 87b odst. 3 zákona o pobytu (doklad prokazující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie).

[2] Žalobkyně soudní přezkum v žalobě vymezila následovně. Rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, cituje z právních předpisů a obecně známé judikatury, uvádí, že se žalovaný nevypořádal s jejími argumenty. Tato část žalobního bodu je velmi obecná a bez vztahu k rozhodnutí. Trochu konkrétněji uvádí, že žalovaný měl uvést, jaký konkrétní doklad po ní požaduje. Namítla, že na straně 7 napadeného rozhodnutí je uvedeno, že skutkový stav je možné považovat za zjištěný. Dále rovněž velice obecně namítá, že rozhodnutí je nesrozumitelné. Poněkud konkrétněji namítá, že nebyla dostatečně posouzena přiměřenost dopadů rozhodnutí do jejího života, konkrétně namítá, že jej žalovaný vůbec neposoudil. Obecně poukazuje na zásadu materiální pravdy a povinnost si obstarat pro rozhodnutí podklady, základní zásady správního řízení. Konkrétněji uvádí, že ve správním řízení se jí nedařilo doručovat, proto jí měl být ustanoven opatrovník, což nevypořádal jako odvolací námitku žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově odkázal na odůvodnění správních aktů a proběhlé správní řízení.

[4] Při ústním jednání účastníci na svých procesních přednesech setrvali.

[5] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k žalobním bodům uvedeno, že žalobkyně podala dne 9. 10. 2019 žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky podle ust. § 87b zákona o pobytu, v tiskopisu uvedla „sloučení s občanem EU“. Následně byla vyzvána, aby předložila fotografie, doklad o zdravotním pojištění a doklad prokazující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, výzva byla doručena prostřednictvím veřejné vyhlášky. Důvodem pro zamítnutí žádosti žalobkyně v prvním stupni byla skutečnost, že ta nedoložila mj. doklad potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Při posouzení odvolacích námitek je uvedeno, že žalobkyně s ohledem na výzvu správního orgánu měla předpokládat, že příslušný doklad nedoložila. Řízení, které bylo na základě žádosti žalobkyně zahájeno, je ovládáno dispoziční zásadou. Posouzení podle ust. § 174a zákona o pobytu nebylo provedeno, neboť pokud žalobkyně nepředložila shora uvedený doklad, nebyl dán prostor pro posuzování přiměřenosti, neboť její žádosti nelze vyhovět.

[6] Z obsahu správního spisu plyne, že žalobkyně v žádosti ze dne 9. 10. 2019 uvedla jako adresu místa pobytu na území xxxx. Výzva ze dne 24. 10. 2019 k odstranění vad žádosti jí byla doručována poštou na tuto adresu, zásilku pošta vrátila jako nedoručitelnou odesílateli (adresát neznámý), tato výzva pak byla doručována veřejnou vyhláškou ze dne 4. 11. 2019. Dále je ve spise založena žádost o prověření místa pobytu žalobkyně na této adrese, policie ve své odpovědi na tuto výzvu ze dne 5. února 2020 uvedla, že žalobkyně na této adrese nebyla zastižena, není ani uvedena jménem na zvoncích, nikdo z nájemníků podle předložených fotografií žalobkyni nepoznal.

[7] V odvolání žalobkyně ze dne 26. 3. 2021 není k jejímu pobytu v době doručování shora uvedené výzvy nic uvedeno, je zde pouze uvedena nová adresa pobytu na území České republiky.

[8] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[9] Při posouzení důvodnosti podané žaloby soud uvádí, že ta je značně obecná a ve velké části nereflexuje rozhodovací důvod. V případě žalobkyně nebylo rozhodováno o ničem jiném, než o tom, zda splnila zákonné podmínky a doložila příslušné podklady, na jejichž základě lze příslušné veřejnoprávní povolení vydat. Nebylo tak přímo rozhodováno o důvodnosti jejího pobytu na území České republiky či jejích vazbách na osoby zde pobývající. Proto velmi obecné části žaloby, které se vztahují k těmto širším okolnostem pobytu žalobkyně na území České republiky, není možné hodnotit, neboť se nijak nevztahují k tomu, co bylo předmětem správního řízení a následně vydaného rozhodnutí. To se zhusta týká i citované judikatury, která není nijak provázána s odůvodněním napadeného rozhodnutí a nepokrývá toto správní rozhodování.

[10] Při obecnosti žalobních bodů soud uvádí, že podle jeho názoru napadené rozhodnutí netrpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Skutkový stav je zde popsán, je uvedeno, z čeho byl tento skutkový stav zjištěn, a takto zjištěný skutkový stav je dostatečný pro právní hodnocení podané žádosti. Jsou zde uvedena zákonné ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou pak vyčerpány důvody, kterými žalobkyně zdůvodňovala své odvolání, a na ty je konkrétně reagováno, přičemž tyto odvolací námitky byly shledány nedůvodnými. Namítanou nepřezkoumatelností tak odůvodnění napadeného rozhodnutí netrpí.

[11] Poněkud konkrétnější je žalobní bod o tom, že žalobkyni měl být ve správním řízení ustanoven opatrovník. Podle názoru soudu z obsahu spisu plyne, že pro to nebyl důvod. Žalobkyně uvedla v žádosti bydliště, které je existující adresou, a na které bylo ve správním řízení doručováno. Po prověření policií bylo zjištěno, že se žalobkyně na tomto místě nezdržuje, jinou adresu nesdělila. Byly tak naplněny zákonné podmínky k tomu, aby bylo doručováno náhradním způsobem, a to veřejnou vyhláškou. Tento postup obecně umožňuje ust. § 25 odst. 2 správního řádu, konkrétně pak ust. § 169a odst. 1, 2 zákona o pobytu, který upravuje doručování v případech, kdy se doručuje pouze na adresu pobytu cizince, která byla evidována u správního orgánu. Protože touto adresou byla adresa, kam bylo poštou doručováno, a jinou adresu žalobkyně nesdělila, bylo postupováno v souladu se zákonem a doručováno bylo veřejnou vyhláškou. Podmínky pro ustanovení opatrovníka podle správního řádu tak nebyly splněny, neboť zákon o pobytu má svou vlastní úpravu pro doručování. Pro úplnost soud uvádí, že žalobkyně se tomuto postupu nijak nebránila ani v podaném odvolání, kde pouze uvedla svou jinou adresu.

[12] Pokud žalobkyně namítá, že zákon nestanoví povinnost předložit doklad k žádosti, pak s tím soud nesouhlasí. Podle ust. § 15a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu to je pouze žadatel, který musí prokázat existenci trvalého vztahu, tuto povinnost již z povahy věci nemůže mít bez dalšího správní orgán. Je tak určité na ní, jaké doklady zvolí, nicméně prokázat existenci příslušného vztahu musí žalobkyně jako žadatelka, což v tomto případě

nesplnila, a proto byla důvodně vyzvána, aby svou žádost v tomto směru doplnila. To neučinila, proto z podkladů, které ve spise byly, nebylo možné posoudit, zda u žalobkyně je dostatečně prokázána zákonná podmínka pro udělení tohoto druhu pobytového oprávnění.

[13] Ohledně námitky, že nebyla řádně posouzena přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, soud uvádí, že tato problematika byla rozebrána v odůvodnění na stranách 8 a 9. Soud souhlasí s žalovaným, že pokud žalobkyně nedoplnila svou žádost a neprokázala splnění podmínek podle ust. § 15a zákona o pobytu, není zde prostor pro posuzování dopadu rozhodnutí do jejího života, když může využít i jiné druhy pobytového oprávnění. Podle názoru soudu tak tato okolnost posuzována byla, a to i s ohledem na mezinárodní závazky České republiky. Soud tak znovu opakuje, že to byla žalobkyně, kdo měl povinnost existenci zákonných podmínek pro vydání tohoto druhu pobytového oprávnění prokázat, přičemž ta tuto povinnost nesplnila. Proto posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do jejího života se odráží od toho, že se jedná o procesní rozhodnutí, a že to byla žalobkyně, kdo svou povinnost nesplnila, a proto jí nemůže z tohoto důvodu být toto povolení vydáno. Zároveň to nebrání tomu, aby požádala o jiný druh pobytového oprávnění. V odvolání žalobkyně na žádné konkrétní okolnosti, které by dopad rozhodnutí do jejího života dokládaly, neuvádí, a nečiní tak ani v podané žalobě, která je v tomto směru rovněž velmi obecná.

[14] Pro úplnost pak soud konstatuje, že judikatura, na kterou velmi obecně v žalobě odkazuje, aniž by argumentačně cílila na odůvodnění rozhodnutí a zákonný důvod pro rozhodnutí, na tento typ správního rozhodnutí nedopadá, a proto z ní soud při posouzení důvodnosti žaloby nevychází.

[15] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

[17] Pro úplnost soud uvádí, že nabytím právní moci tohoto rozsudku zanikají právní účinky z usnesení, jímž byl přiznán žalobě odkladný účinek.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. listopadu 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu